

Arrest

nr. 205 029 van 7 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaren allen van Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 december 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 mei 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van de tweede verzoekende partij en het minderjarig kind van de verzoekende partijen een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die op onbekende datum aan de tweede verzoekende partij ter kennis werd gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: R(...), N(...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

+ minderjarige kind:

I(...), A(...); °(...).2007

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. (...)"

2. Over de rechtspleging

2.1 Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

2.2 Bij hun verzoekschrift voegen de verzoekende partijen zowel de bijlage 13 van 16 mei 2017 die betrekking heeft op de eerste verzoekende partij als de bijlage 13 van 16 mei 2017 die betrekking heeft op de tweede verzoekende partij en het minderjarig kind van de verzoekende partijen. Uit het gebruik van de enkelvoudsvorm "*de bestreden beslissing*" doorheen het verzoekschrift en feit dat uit de uiteenzetting van de middelen blijkt dat de verzoekende partijen zich richten tegen de bijlage 13 waarop het minderjarige kind vermeld wordt, blijkt dat slechts de bijlage 13 van 16 mei 2017 die betrekking heeft op de tweede verzoekende partij en het minderjarig kind van de verzoekende partijen, als bestreden beslissing moet worden beschouwd en dus het voorwerp van voorliggend beroep uitmaakt.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij zowel in eigen naam optreedt als samen met de tweede verzoekende partij in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind. Uit punt 2.2 is gebleken dat de bestreden beslissing slechts betrekking heeft op de tweede verzoekende partij en het minderjarig kind van de verzoekende partijen. De Raad stelt dan ook vast dat de eerste verzoekende partij niet de vereiste hoedanigheid heeft om in eigen naam de bestreden beslissing aan te vechten, aangezien deze niet tegen haar gericht is (cf. RvS 19 augustus 2005, nr. 148.268). Het begrip 'hoedanigheid' of 'procesbevoegdheid' is "*het vermogen een geschil bij de rechter aan te brengen met het verzoek er uitspraak over te doen*" (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 137). In de mate dat het beroep werd ingesteld door de eerste verzoekende partij in eigen naam, is het bijgevolg onontvankelijk.

3.2 Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast, daar waar het betrekking heeft op de tweede verzoekende partij en het minderjarig kind van de verzoekende partijen.

3.2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

3.2.2 In antwoord op de beschikking van 9 april 2018, waarbij de partijen werden opgeroepen ter zitting en hun gevraagd werd om alle inlichtingen en bescheiden met betrekking tot de actuele toestand van de verzoekende partijen aan de Raad over te maken, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken met een schrijven van 20 april 2018 een aantal documenten mee. In de verklaring van plaatsing onder de hoede door de Dienst Voogdij van 2 februari 2018 wordt aangegeven dat de advocaat van de verzoekende partij de Dienst Voogdij op 19 december 2017 informeerde dat de tweede verzoekende partij zich niet langer op Belgisch grondgebied bevindt. In de aanvraag voor de bijzondere verblijfsprocedure voor een niet-begeleide minderjarige van 23 maart 2018 stelt de voogd van het minderjarig kind dat de beide ouders (de eerste en de tweede verzoekende partij) terug naar Macedonië zijn vertrokken.

Ter terechtzitting van 3 mei 2018 wijst de waarnemend voorzitter op deze informatie en vraagt of de partijen menen dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van de tweede verzoekende partij werd uitgevoerd. De advocaat van de verzoekende partijen stelt dat de bestreden beslissing in deze mate niet meer in het rechtsverkeer aanwezig is, geen actuele rechtsgevolgen meer kan hebben en dat de tweede verzoekende partij dus geen belang meer heeft. De verwerende partij stelt dat zij hieraan niets toe te voegen heeft.

De Raad stelt vast dat de partijen de terugkeer van de tweede verzoekende partij naar haar herkomstland niet betwisten. Hij wijst erop dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten door deze terugkeer uitgevoerd werd en dat de tweede verzoekende partij aldus niet langer benadeeld wordt door dit bevel en de nietigverklaring ervan haar geen voordeel meer kan opleveren. De advocaat van de verzoekende partijen erkent uitdrukkelijk dat de bestreden beslissing met betrekking tot de tweede verzoekende partij niet meer in het rechtsverkeer aanwezig is en geen actuele rechtsgevolgen meer kan hebben – hetgeen door de verwerende partij ook niet wordt betwist – en dat de tweede verzoekende partij dan ook geen belang meer heeft.

Gezien de partijen het er ter terechtzitting van 3 mei 2018 reeds over eens zijn dat de bestreden beslissing met betrekking tot de tweede verzoekende partij niet langer in het rechtsverkeer aanwezig is, vraagt de waarnemend voorzitter vervolgens aan de verwerende partij wat thans de bedoeling is met de bestreden beslissing, wanneer in de geschetste omstandigheden moet aangenomen worden dat deze nog slechts betrekking heeft op het minderjarig kind van de verzoekende partijen, dit in het licht van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voormeld artikel 118 luidt als volgt: *“Behoudens bijzondere beslissing van de Minister of zijn gemachtigde, mag geen bevel om het grondgebied te verlaten worden afgegeven aan een vreemdeling die minder dan achttien jaar oud is of die volgens zijn personeel statuut minderjarig is. Dat bevel om het grondgebied te verlaten wordt vervangen door een bevel tot terugbrenging overeenkomstig het model van bijlage 38.”*

Nadat de verwerende partij heeft kunnen overleggen met de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt zij dat aan het bestreden bevel ten aanzien van het minderjarig kind geen rechtsgevolgen kunnen worden gekoppeld en dat niet zal worden aangedrongen op verdere uitvoering. Zij geeft aan dat de bestreden beslissing niet wordt ingetrokken, omdat deze ten aanzien van de moeder (de tweede verzoekende partij) rechtsgeldig is genomen. De advocaat van de verzoekende partijen stelt dat als beide partijen het

erover eens zijn dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geen enkel rechtsgevolg met betrekking tot het minderjarige kind kan teweegbrengen, hij zich kan verzoenen met de vaststelling dat er geen belang meer is. De verwerende partij bevestigt hierop nogmaals dat er geen enkel rechtsgevolg is wat betreft het minderjarige kind.

Gezien de verwerende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk heeft aangegeven dat aan de bestreden beslissing ten aanzien van het minderjarig kind van de verzoekende partijen geen rechtsgevolgen kunnen en zullen worden gekoppeld en dat niet zal worden aangedrongen op verdere uitvoering, moet ook ten aanzien van dit minderjarig kind worden vastgesteld dat het niet langer benadeeld wordt door dit bevel en de nietigverklaring ervan haar geen voordeel meer kan opleveren. In de mate dat de bestreden beslissing aldus betrekking heeft op het minderjarig kind van de verzoekende partijen moet bijgevolg worden vastgesteld dat de verzoekende partijen als wettelijke vertegenwoordigers van dit kind geen belang meer hebben bij het thans voorliggend beroep. Uit het betoog van de advocaat van de verzoekende partijen ter terechtzitting blijkt dat hij het gebrek aan belang met betrekking tot het minderjarig kind niet betwist, gelet op het feit dat de verwerende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk heeft aangegeven dat aan de bestreden beslissing ten aanzien van het minderjarig kind van de verzoekende partijen geen rechtsgevolgen kunnen en zullen worden gekoppeld.

3.3 Het beroep tot nietigverklaring is in zijn geheel onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend achttien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE